

ÉLJÜK az IGÉT!

ÉLETIGE: 2018 február hónap : (1Kir2,3):

**„Tartsd szemed el tt, amit az Úr, a te Istened parancsol,
járj az útjain,... , és kövesd sugallatait, ...hogy minden
sikerüljön, amit csak teszel, amibe csak belefogsz, ”**

Tematizálás. - Kedves N véreim és Fivéreim! A januári életigénkben Isten akaratának kifürkészésér l, felismerésér l s annak megtételér l elméltünk. Átgondoltuk aprólékos gondnal, a végrehajtás részleteiben nélkülözhetetlen engedelmisséget, alázatot, állhatatosságot, vagyis a szeretetben való cselekvés bels rendjét. Ez az ismeretanyag annyira fontos lelki életünk, üdvösségünk számára, hogy nagyon is érdemesnek tartom tovább göngyölíteni ezt a fonalat. – Nagyszer dolog, ha felismerem, s t, ha meg is teszem Isten akaratát, de a kibontakozást csak akkor érem el, ha tartósan végig járom az Isteni Akarat útját - lehet leg minél kevesebb kitér vel. A szül is örül, ha látja gyermekének els - talán botladozó - lépéseit, de ett l fogva már egész életén át tudnia kell járni, méghozzá ballépés nélkül. Rogyadozó térddel, ingadozó lábbal bajosan lehet az életúton végigmenni úgy, hogy az sikerüljön az isteni elvárások fényében; hogy egy sikeres életet tehessünk le az Úr elé, más szóval: hogy elnyerjük az üdvösséget. Biblikus szóhasználattal úgy mondhatnánk: „hogyan eljussunk az Isten hegyére”. Már Izaiás figyelmeztet: „Er sítétek meg az elernyedtt kezeket, és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg!” (Iz.35,3.) Ha nem válik tartóssá az Isten akaratára szerinti élet, akkor a megindulás is csak egy komolytalan, b nösen játékos (végül is csúfos) kísérlet marad, egy elvesztegetett, frusztrált illúzió. Feladatunk tehát: 1, Szüntelenül és fáradhatatlanul keresni az Úr akaratát, s azt napra szólóan lebontani, mint egy munkaköri leírást; 2, a felismert isteni akarat fényében – annak végrehajtása érdekében - er t kérni, a mindennapi döntéshez szükséges engedelmisség kegyelméért. Hogy ne csak lássam a helyeset, hanem azt meg is tegyem! 3, A legfontosabb végül: mindvégig, állhatatos h séggel végigjárni az utat, egészen a sírig, a célvonalig, - onnan pedig átpillantva az Ígéret Földjéig, a Paradicsomig. Csak ott, és nem el bb, borul virágba az Isten akaratára szerinti élet, ott teljesedik ki, ott nyer értelmet, hasznot, jutalmat, gyümölcsöt, végleges hiteles és örök érvény elismerést minden földi harcunk, a lelkiismeretünkhöz, vagyis az isteni akaratához igazított tettünk, h ségünk, bels gy zelmünk, hitünk, reményünk és szeretetünk. Ez nem más, mint az Isten akaratára szerinti élet titka. Ez a természetfölötti önmegvalósítás, minden er lködés nélkül. Egy célba érkezett élet. Jézusunk ezért jött le hozzánk, hogy minket az Atyához vezessen, s legyen mit letennünk a mennyei asztalra. Ne legyünk terméketlen fák, súlytalan, t zre való pelyva, hanem százszoros termést hozó gabonátábla, gránátalmát terem fa, ahogy ez illik az Ígéret Földjéhez. Urunk is erre hívott meg, s szólít fel minket: „ Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket, s arra rendelvelek, hogy menjetek, teremjete gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt... s akkor mindent megad nektek az Atya, amit a nevemben kértek t le. ” (Jn15,16). – Így tudom életemet a teljességre, a beteljesedésre, a végs kibontakozásra elvezetni, az isteni akarat nyomvonalán. Kétségtelen, Isten kegyelméb l vagyok az, aki vagyok, de nekem is jutott egy rész: Hittelfogadni az üdvösségr l szóló evangéliumot, s befogadni annak Szerz jét: Jézus Krisztust az életembe, mint üdvösségem harcostársát és m vel jét. bennem ugyanaz, mint amilyen volt: „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” (Zsid13,8) Az Atya akaratának megteve je, engedelmes Fia a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Ha ez bennem megvalósult, akkor egy sikeres életem volt. Mert Jézus: Egy sikerember. – Igaz, az emberek szemében kudarcot vallott, gyalázatos halállal zárta le 33 évét. De itt a siker alatt a végs sikert kell érteni - ennek felismerése éppen a hitnek próbaköve. Ezért helytálló Urunk szava: „Aki hisz a Fiúban, az örökké él. Aki azonban nem hisz a Fiúban, az nem látja meg az életet, ... ” (Jn3,36)

Téma. - Így találtunk rá Isten szavára, mint elméltési vezérfonálra: „Tartsd szemed el tt, amit az Úr, a te Istened parancsol, járj az útjain,... , és kövesd sugallatait, ...hogy minden sikerüljön, amit csak teszel, amibe csak belefogsz.” (1.Kir. 2,3). Állandó, tartós, permanens , ügyeletes figyelemre van szükségünk. Egy olyan bels szemre, mely megszakítás nélkül rajta nyugszik Isten akaratának figyelésén. Nemcsak a helyes döntés nagyszer ségének egyetlen pillanatára van szükség, hanem egy élethossziglani gyakorlatra, sínre tett életformára. Jelszó lehetne, s egyúttal a téma: **Rajta maradni a sínen, a jó úton járni végig, a teljes kibontakozásig.** Mivel ilyenformán ez kissé nyakatekert hangzik, ezért a Szentírás ezt egész egyszer en így fogalmazza meg: „járj az útjain...és kövesd sugallatait.” Most majd megpróbálunk ekképpen járni tanulni. A jó szül gyermekének búcsúzaskor ezt a jó tanácsot köti lelkére: Fiam / lányom, maradj a jó úton, azt ne hagyd el soha ! A törvények, rendelkezések, el írások, szabályok :Jelz oszlopok. Behatárolják utam peremét, szegélyét – mondjuk egy hóviharos tájon - irányt ad életemnek, s egy biztonságos célba-érkezés reményét ülteti el bennem, tehát nem ellenem szól, hanem javamra adatott. Isten jó, tehát t le csak jó adomány származhat. A jó életirány:Isten java számomra. Pál apostol: „Mi tudjuk, hogy a törvény jó, ha valaki helyesen alkalmazza.” (1Tim1,8). Ezt újra és újra tudatosítanom kell magamban, mert a megsérült emberi természet els reakciója az el írások láttán mindig egy nyílt, vagy titkolt

felhorkanás, ellenkezés, esetleg még lázadás. Nem is beszélve arról, hogy „a törvény tökéletes teljesítése tehát a szeretet.” (Róm13,10), tehát a jelz oszlopok nemcsak a törvény, hanem a szeretet útját is meghatározzák. Az Út pedig Krisztus, aki elvezet a Szeretet Forrásához, az Atyához. Adva van még egy útvezet is, egy Kísérő, aki elkalauzol, s teljes biztonsággal el is vezet a kit zött célhoz, ha átadom neki a vezet ülést és a volánt. Isten Szentlelke, a Vezetés Lelke. A Szentlelek vezetését kérni, nagy bölcsesség dolga. Isten nem engedi, hogy lesodródjál az útról. Többsávú ez az út, mert együtt „szalad” a Szeretet Útjával párhuzamosan az Igazság (vagyis az igaz élet), a Bölcsesség és az Üdvösség Útja is. Átmehetünk a másik sávba, mégis ugyanazon az úton maradunk.

Alkalmazás. - Néha az analógiák, a hasonlatok (mint pl. az „út” , mint jelkép) használata , ha agyonmagyarázzuk, mint most én is, - bármily találóak is a képek, s t, biblikusak is, - elsodorhatnak attól a gyakorlati élethelyzettől, amelyre pedig utalnának. Mire gondolok? –Hát, hogy ne beszéljünk rébuszokban. Vegyünk egy példát a sok közül.Pl. adva van a törvény : Ne hazudj! De ha megmondom az igazat, - mert N. rám kérdezett, márpedig valamit most mondanom kell, - kitör benne az istermészet és rám zúdítja minden indulatát. F a békesség - mondom magamnak erre, s úgy rendesen hazudok egy nagyot. – Most tessék lélekben hozzá szólni : Köteles vagyok h en elmondani az igazat, vállalva egy robbanékony jelenetet??- Bizony, bevallom, olykor elköcsösítettem a dolgot, az ügyet; mert úgy gondoltam, nem ártok vele senkinek. S t, mintha ezzel a köcsösítéssel éppen a szeretet kultúráját építeném (!?) Ma már ott tartok, hogy azért olyat nem mondok, ami nem a valóság, nem az igazság. Persze nem egyszer a „mulatság”, mert a feldühödött, indulatba jött kérdezőnek számára, mégis csak szeretetteljesen kell továbbra is „tálalni” - magát, a számára kellemetlen igazságot. (A jogtalan kérdezőnek természetesen nem vagyok köteles érdemben válaszolni.) Bár a hangulat így viharossá válik – éppen az szinte beszéd nyomán, lelkem mélyén mégis megelégedettséget érzek, s közben mintha a zsoltár hangját hallanám :’Az igaz embernek a szívében Isten törvénye él,’ más szavakkal, s a Zsoltáros megfogalmazásában: „Szívembe rejtem szavaidat, nehogy vétkezsem ellened.” (Zsolt119,11). (Tehát a sztrádán így változtatjuk a sávokat:Egyikről , ez a szeretet útja; a másikra :ez pedig az igazság útja. De az úton rajta maradunk).

Tanúságtétel. - Megpróbáltam egy átélt példát ahhoz a témához, hogy Isten akaratát folyamatosan kell figyelni, fürkészni, szem el tt tartani. - Környékünkön, a plébániához tartozó 24 faluban igen sok szegény ember él és szegény család. Ennek okát most ne fessegessük; ebben van olyan eset, amit köszönhetnek saját maguknak, gyarláságaiknak, másrészt jön hozzá egy jórészt szerencsétlen, hibájukon kívüli helyzet. Régóta itt lévén - ismernek, s tudják, hogy egy csekély segítséget alkalmasint kaphatnak t lem, s ezért akár 20-30 km-r l is

felcsöngetnek, s t, olykor el is jönnek érte. A múltkoriban történt, hogy szól a telefon: Éhezik a család már több napja, sok kicsiny gyerekkel együtt. Ebben az esetben: Ez így is volt (mert ez nem áll minden esetre.) Nagyon keveset is csak nagy bizonytalansággal tudtam volna nekik ígérni, - inkább a semmit, mint a valamit, mert deficites, pénztelen időszakban voltam. –De mit ad Isten?! Jön a postás, s hoz egy kis pénzt. Párezer forint. Egy jótét lélek éppen annyit adott fel, amennyi ennek a vészhelyzetnek áthidalásához kellett. Nagyon megérintett, nagyon meghatódtam, s úgy éreztem, amit a Szentírás így fogalmaz meg: „Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok”. (Mt. 10,8).

Igei ima. – Drága Jézus! Neked ételed és italod volt az Atya akaratának megtétele. Nem is kívántál mást, csak ezáltal megdics íteni az Atyát. Taníts meg úgy figyelni a Te Atyádra és a mi Atyánkra, hogy Istenem és Atyám szándékához mindig hozzá tudjon simulni az én elképzelésem, vágyam és szándékom. Ámen.

Levelesláda.

Minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek azt kívánom, hogy szüntelen éberséggel tudja frigyellemmel kísérni Istennek – vele kapcsolatos - akaratát, szándékát! Imádságos szeretettel:Károly, Karcsi atya, testvér.